

Svetlo prišlo na svet...

Ježiš Kristus – jeho príklad a slovo – je Svetlo, ktoré prišlo na svet. V tomto jeho svetle naše skutky dostávajú svoju pravú podobu a svoje vlastné mená.

V ňom sa smilstvo a cudzoložstvo javí odporným, aj keď je vyčakané ružovými stuhami lásky, alebo poznačené pečiatkou nejakej biologickej potreby.

Tu vražda, či je náhla – nožom, guľkou, alebo pomalá – nenávisťou, zarmucovaním a sužovaním, zostáva vždy vraždou, aj keby si ju ľudia zastierali vyššími záujmami.

A naopak, skromnosť a ústupčivosť dostáva podobu sily a múdrosti, hoci sa všeobecne pokladá za zbabelosť a hlúposť.

Tu mravná čistota prestáva byť úchylkou, poslušnosť a chudoba tu nie je bláznovstvom. Preto je len celkom prirodzené, že tí, čo konajú dobro, utekajú k tomuto Svetlu... A tí, čo klamú, zaliezajú ďaleko od neho do kútov, kde je dostatok tmy.

Najväčšiu tmu, najvýraznejšie tmárstvo predstavujú ľudia, čo zatvárajú oči pred Slnkom a preto vykrikujú: Niet ho! Boh nebol a nebude! A ak bol tak dnes je už mŕtvy! Ani Ježiš Kristus nikdy nežil... Vymyslel si ho ako krásnu legendu stredoveký mních. Ani Duch neexistuje. Jestvuje len vyššie organizovaná hmota.

A v tme sú aj tí, ktorí síce pripúšťajú, že Kristus je naozaj historická osobnosť, ale pritom hovoria, že bol iba človek, a tak nás jeho náuka, podávaná v evanjeliu a ohlasovaná cez Cirkev, vôbec nezaväzuje, lebo ona je len jeden z mnohých svetónáborov. Rozumieme, že mnohým sa takýto pohľad na Krista veľmi hodí. Možno si takto robiť, celkom pokojne to čo chceme, možno pokojne vraždiť narodených i nenarodených, ak nám zavádzajú, možno smilniť, ak nám to chutí, zdierať a vykorisťovať, ak nám to prináša zisk, veď nik a nič nestojí nad nami. Ja, slobodný človek o všetkom rozhodujem, môj rozum a môj cit. Niektorí sa dobre cítia a radi sa zdržujú v polotme, v hmle rozličných mienok a názorov, ktoré všetko

uvádzajú do pochybností, aby sa potom mohlo konať podľa zásady: Pochybnosť dáva možnosť zvoliť si čokoľvek.

Alebo sa uťahujú do šera nesprávnych teologických prúdov, či hľadajú svetlo vo všelijakých vešteckých, čarodejných a jasnovideckých praktikách, ktoré si vyfabrikovali ľudia silno viazaní na seba, na svoje pohodlie, na niektoré osoby, na vlastný názor a vlastnú prax v manželstve, v rodine i mimo nej...

Jedno je isté, že kto miluje pravdu všemožne ju hľadá, a preto vychádza z hmly na svetlo – ten sa všemožne snaží pochopiť slovo Evanjelia. Vie totiž, že tu sa mu sám Boh prihovára a ponúka mu čistú a jasnú pravdu. Snaží sa pochopiť Evanjelium v tej jednoduchosti, v akej ho podáva oficiálna Cirkev, vedená Duchom Svätým, a neutieka sa k rôznym teologickým či jasnovideckým výhybkárom, plným svojho málo ohybného Ja.

Ak sa chceme úprimne zbaviť zla, ktoré je v nás, treba ho, rozumie sa, najprv v sebe objaviť. Aby sme ho zbadali, potrebujeme nutne svetlo Kristovho slova a Kristovho príkladu. Kto sa uťahuje z tohto Svetla, nestojí o svoju nápravu, a ten je už odsúdený, ako hovorí Písmo. „A súd je v tomto: Svetlo prišlo na svet, a ľudia milovali tmu viac ako svetlo, lebo ich skutky boli zlé. Veď každý, kto zle robí, nenávidí svetlo a nejde na svetlo, aby jeho skutky neboli odhalené. Ale kto koná pravdu, ide na svetlo, aby bolo vidieť, že svoje skutky koná v Bohu.“ (Jn 3, 19-21)

Kto sa snaží poznávať Svetlo, ktorým je sám Kristus: jeho slovo a jeho príklad, nech sa všemožne snaží aj o to, aby hovoril a žil ako on. Lebo je to veľmi známa vec, že kto nežije ako verí, bude celkom iste veriť tak, ako žije. Len ten je teda bezpečne vo Svetle, kto aj žije to, čo verí.

R. Pane, daj, aby sme počúvali tvoj hlas a nezatvrdovali si srdcia.

1. Pod'ťe, plesajme v Pánovi, *
oslavujme Boha, našu spásu.
2. Predstúpme s chválospevmi
pred jeho tvár *
a oslavujme ho žalmami.
— R
3. Pod'ťe, klaňajme sa a na zem
padnime, *
kľaknime na kolená pred
Pánom, ktorý nás stvoril.
4. Lebo on je náš Boh +
a my sme ľud jeho pastviny *
a ovce, ktoré vedie svojou
rukou.
— R
5. Čujte dnes jeho hlas: +
„Nezatvrdujte svoje srdcia *
ako v Meríbe, ako v dňoch
Massy na púšti,
6. kde ma pokúšali vaši otcovia;
skúšali ma, hoci moje skutky
videli.“
— R

Ježiš nás uzdravuje a pretvára

Liečenie chorých a vyhánanie diabla patrí k základným znakom Ježišovho pôsobenia. Dôležité je, ako Ježiš konal a ako na jeho čin reagovali zúčastnení. Koná ako ten, ktorý je naplnený Božím Duchom a ako ten, kto vyháňa zlých duchov. V Ježišových časoch vládla silná viera, že choroby sú spôsobené diablovým vplyvom na ľudí, chorých preto treba pokladať za posadnutých diablom. Horúčky, nemota, ochmutia sú toho znakom, rovnako ako choroby vplývajúce na osobnosť človeka, napríklad duševné ochorenia či epilepsia... Za týmto názorom bolo presvedčenie, že človek

patrí alebo Bohu, alebo zlým mocnostiam. Bez spojenia s dobrom alebo so zlom nemôže človek jestvovať. Ak v ňom neprebýva Boh, zmocnia sa ho zlí duchovia. Človek je postihnutý preto, lebo sa ho zmocnil démon, zvíťazil v ňom a stal sa jeho pánom.

Existuje však možnosť, ako zbaviť človeka zlého „pána“. Predpoklad možnosti oslobodiť sa od Zlého rozvíja práve Ježiš svojou činnosťou - vyhánaním diablov. Démon poznáva protivníka, ktorý mu hrozí a rozkazuje, avšak vzpierajúc sa a s krikom musí ustúpiť a vyjsť z postihnutého človeka. Keď Ježiš vyháňa zlého ducha, nerobí to nejakými magickými gestami. Na vyhnanie zlého ducha stačí jeho prítomnosť a príkaz. Jeho slová vyliečia chorého a znamenajú blízkosť Božieho kráľovstva, v ktorom bude človek pretvorený na nové stvorenie patriace jedinému a pravému Pánovi.

Ak chceme biblický text zmodernizovať aj dnes bude platiť, že človek svojím životom určuje, kto alebo čo je jeho pánom - čo vládne v jeho vnútri, v jeho srdci. Tak sa môže nechať ovládnuť a posadnúť rôznymi bláznivými „démonmi“ dneška - materializmom, nacionalizmom, fanatizmom, konzumizmom, egoizmom, individualizmom, erotizmom - a začne strácať svoje človečenstvo až do tej miery, že zničí seba i druhých...

Čo môžeme, či musíme robiť proti súčasným reálnym „démonom“, ktorých nám vnucuje zlý duch? Najdôležitejšie je mať pravého a skutočného Priateľa a Pána - Ježiša Krista. Život v Kristovej blízkosti, ustavičné posilňovanie vzájomného priateľstva s Kristom, to je neustále uzdravovanie nášho vnútra proti všetkým chorobným lákaniam démonov, ničiacich náš život.

RÓBERT BEZÁK

Šťastný človek

Šťastný človek má v sebe jasno, a tak môže šíriť pokoj medzi ľuďmi, uprostred ktorých žije. Má ľudí rád, lebo dobre vidí to, čo je v ostatných dobré.

Šťastný človek nie je zahľadený ani do svojich problémov, ani do svojich ilúzií. Nemyslí si, že šťastie je ako lós v lotérii, vie, že:

*Šťastie je ako tieň, ktorý ta sprevádza, keď naň nemyslíš.
Šťastie je ako ozvena, ktorá tí odpovedá, keď dávaš sám seba.*

Šťastný človek prináša požehnanie, nešťastný človek vzbudzuje obavy. Šťastný človek nie je nebezpečný. Vie, že šťastie pozostáva z mnohých dielov a jeden diel je vždy prikrátky. Nešpekuluje o tom, čo mu chýba, ale teší sa z toho, čo má.

Phil Bosmans „Daruj úsmev“

Spovedanie pred prvým piatom

Utorok od 17:00

Streda od 17:00 Piatok od 16:00

Sväté omše v 4.týždni Cezročného obdobia (B)

2.II. pondelok

19.00 na úmysel

3.II. utorok

18.00 + Michal Bednárík, manž. Vilma a dc.Pavlna

4.II. streda

18.00 + Štefan Ležák, manž. Mária a syn Pavol

6.II. piatok - Prvý piatok

18.00 + za zdravie a Božiu pomoc pri dožití 70.rokov
(p.Vavrinčíková)

7.II. sobota

8.00 + Štefan Kralovič

18.00 Modlitba sv.ruženca v kostole

Upratovanie kostola č.d. 229 – 253

8.II. 5. nedeľa cezročná (B)

8.00 + Alojzia Polakovičová (1.výr.) a manž. Rudolf

9.15 + za farníkov

Liturgický kalendár

2.II. pondelok Obetovanie Pána - sviatok

3.II. utorok sv.Blažej, biskup a mučeník

4.II. streda sv. Ondrej Corsini, biskup, sv. Veronika

5.II. štvrtok sv. Agáta, panna a mučenica

6.II. piatok sv. Pavol Miki a spol. mučeníci – prvý piatok

8.II. sobota bl. Pius IX., pápež

evanjeliového optimizmu.
Spolieham sa na teba, Pane,
moja duša sa spolieha na tvoje slovo.

Jozef Šuppa SJ „V dnešný večer Pane.. – meditácie

TAMPÓN V operačnej sále veľkej nemocnice sa mladej sestričke pomaly končí jej prvý pracovný deň. „Mám len jedenásť použitých tampónov, pán doktor,“ hovorí operujúcemu chirurgovi. „Ale použili sme ich dvanásť.“

„Vybral som ich všetky,“ vyhlásil lekár. „Reznú ranu ideme zavrieť.“

„Nie,“ protestovala mladá asistentka. „Nemôžete predsa ranu zašiť, ak tam ostal tampón. Pacientovi to bude hnisať. Použili sme predsa dvanásť tampónov!“

„Nestarajte sa do toho! Zodpovednosť za túto operáciu nesiem ja,“ povedal doktor prísne. „Ideme zašívvať!“

„To nemôžete urobiť!“ vybuchla asistentka. „Myslíte predsa na pacienta!“

Vtedy sa lekár usmial, zdvihol nohu a ukázal sestričke dvanásť tampón, ktorý mu po vybratí spadol na zem.

„Môžeme zašívvať,“ povedal jej.

Je veľmi ťažké postaviť sa na odpor svojmu nadriadenému. Pohodnejšie je radšej ostať ticho, aj keď vieme, že sa mylí. Veď napokon, je to jeho zodpovednosť! Dobrý a správny šéf si však váži podriadených, ktorí mu vedia otvorene a čestne povedať, že sa mylí. Ale aj to si vyžaduje poriadnu dávku odvahy!

Niektorí ľudia vedia opravovať len cudzie názory, nie však vlastné.

J. Paul

Lectio divina

SKUTOČNÁ AUTORITA

Mk 1,21-28

²¹Tak prišli do Kafarnauma. Hneď v sobotu vošiel Ježiš do synagógy a ²²žasli nad jeho učením, lebo ich učil ako ten, čo má moc, a nie ako zákonníci. ²³Práve vtedy bol v ich synagóge človek posadnutý nečistým duchom. Ten vykrikoval: ²⁴Čo ťa do nás, Ježiš Nazaretský? Prišiel si nás zahubiť? Viem, kto si: Boží Svätý. ²⁵No Ježiš mu pohrozil slovami: Mlč a vyjdi z neho! ²⁶Vtom nečistý duch človekom zalomcoval a s veľkým krikom z neho vyšiel. ²⁷Všetci sa čudovali a medzi sebou sa dohadovali: Čo je to? Nové učenie s mocou. Rozkazuje aj nečistým duchom a poslúchajú ho. ²⁸A zvesť o ňom sa rýchle rozniesla po celom galilejskom kraji.

Ďalšie čítania: Dt 18,15-20; Ž 95,1-2.6-9.; 1Kor 7,32-35

ČÍTANIE:

Evanjelista Marek rád rozprával príbehy o Ježišovi, aby vrhol svetlo na to, kto vlastne Ježiš bol. Každý príbeh zvyčajne obsahoval hlavné poslanstvo. Ježiš

má pravú autoritu. Toto je poslanstvo, ktoré je hlavným motívom dnešného čítania. Ježiš prišiel do Kafarnauma, dôležitého mesta v severnej Palestíne. Ako dobrý Žid išiel v sobotu do synagógy, kde začal učiť. Ľudia v synagóge žasli nad autoritou, ktorú nebadali ani u svojich učiteľov zákona. Potom muž, ktorého ovládol zlý duch, kričal na Ježiša: „Prišiel si nás zahubiť? Viem, kto si: Boží Svätý.“ Ježiš opäť prejavil svoju autoritu. Prikázal zlému duchu, aby bol ticho a vyšiel z neho. Zlý duch poslúchol, ale skôr, než odišiel, zatriasol človekom a opäť skríkol. Ľudia si začali Ježiša ešte viac vážiť. Nielenže učil s autoritou, ale dokonca ho poslúchali aj zlí duchovia. Správy o tom, čo sa stalo, sa rýchlo rozniesli po celom kraji.

MEDITÁCIA:

- Uvažujme o tom, prečo si ľudia všimli rozdiel medzi Ježišovým učením a učením zákonníkov.
- Vieme si predstaviť dôvod, prečo zlý duch povedal, že Ježiš je Boží Svätý? Jeho úmyslom bolo vyvolať zmätok a oslabiť Ježišovu autoritu. Prečo Ježiš prikázal zlému duchu, aby bol ticho? Ježiš nepoprel to, čo sa o ňom hovorilo. Ale nechcel, aby sa takýmto spôsobom odhalila jeho identita.
- Uvažujme o tom, ako Ježiš pristupoval k posadnutému človeku a zlému duchu. Čo nám táto udalosť hovorí o tom, ako pristupuje k ľuďom Boh a ako diabol? Ako zlý duch zareagoval?

MODLITBA:

Opakujme slová dnešného responzóriového žalmu: „Poďte, skloňme sa, v úcte sa pokloňme, pokľaknime pred Hospodinom, svojím Tvorcom. Veď on je náš Boh, my ľud jeho pastvy, ovce, čo jeho ruka vedie. Kiežby ste dnes počuli jeho hlas.“ Ďakujeme Bohu, že sa o nás stará. Prosme ho, aby nám pomohol počúvať jeho hlas uprostred každodenných povinností.

KONTEMPLÁCIA:

Dnes môžeme uvažovať o tom, kto je Ježiš. Prvé čítanie predstavuje časť Mojžišovej kázne z Dt 18,15-20. Mojžiš tlmočil ľudu Boží sľub, že Boh pošle proroka, ktorý bude hovoriť len to, čo on chce, aby povedal. Ďalej Mojžiš porovnával tohto proroka s mnohými čarodejníkmi a falošnými učiteľmi, ktorí predstierali, že sú Božími poslami. V druhom čítaní (1Kor 7,32-35) Pavol si želal, aby sme sa odovzdali Pánovej službe bez výhrad - tak ako Ježiš. Hovoril, že napríklad pre manželov môže byť ťažké dávať Boha v ich vzťahu na prvé miesto.

www.vistuckespektrum.sk

Spoločenstvo pri farskom kostole Najsvätejšej Trojice
vo Vištuku